

Beniarbeig acull el Campionat Regional de Coloms Esportius

Després de l'ajornament de l'any passat a causa de la pandèmia, Beniarbeig ha donat el tret d'eixida al campionat de la zona 3, que abasta les comarques centrals valencianes, és a dir les del nord de la província d'Alacant i el sud de València.

D'aquesta manera el 10 d'abril es presentava l'esdeveniment en

el saló de plens de l'Ajuntament de Beniarbeig. Entre els presents es trobava l'alcalde Juanjo Mas, Vicent Llorenç com a president del club local «La Estrella», el president del comitè de competició Jaime Gil i el delegat regional Carmelo Andreu.

L'activitat del campionat va començar el dissabte 24 d'abril, quan els àrbitres i el personal de la Federació de Columbicultura de la Comunitat Valenciana van fer el registre i comprovacions dels coloms participants. Seguidament es va procedir a una solta no competitiva d'acoblament, per tal que els coloms es familiaritzaren amb l'entorn.

El calendari de competició seguirà amb dues soltes setmanals en dimarts i dissabte, fins al 15 de maig que tindrà lloc la final. Del total de 97 coloms participants, 24 es classificaran per a altres proves, ja que als 8

primers se'ls obriran les portes del campionat nacional que se celebrarà a Vallada (la Costera), mentre els següents 4 optaran al regional i la resta als campionats intercomarcals de cada zona.

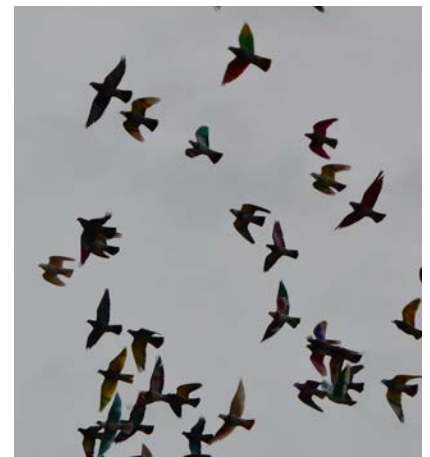

Foto: ADN València

Poesia, bosses i codis QR per al Dia del Llibre

El dilluns 19 d'abril es presentava el cartell d'activitats organitzades per la Regidoria de Cultura i la Biblioteca per a la celebració del Dia del Llibre. Una programació dissenyada per a evitar al màxim la presència en la biblioteca. La primera activitat ha estat la iniciativa #LLIBRESALCARRER, amb la que es van instal·lar pel poble 12 fitxes amb la coberta i dades d'un llibre de la biblioteca i una pregunta relacionada amb la temàtica del llibre. La fitxa presentava tres opcions de resposta i per esbrinar quina de les tres era la correcta s'havia d'escanejar un codi QR.

L'objectiu era donar a conèixer el fons de la biblioteca i segons el bibliotecari Pau Banyó Magraner, #LLIBRESALCARRER «ha tingut bastant de seguiment, ja que a través del programa de gestió dels codis QR hem pogut conèixer quanta gent veia cada fitxa i s'ha observat que hi ha hagut llocs on se n'han comptabilitzat desenes, mentre que en altres no hi ha hagut tantes, així que de cara a futures ocasions ja sabem on podem situar millor les fitxes».

Per la seua banda, el primer Concurs de Poesia Breu s'ha saldat amb quasi una desena de participants de totes les edats i amb un nivell tan igualat que la major part de la classificació s'ha decidit per tan sols un punt de diferència. Amb tot, el poema guanyador ha estat *Segària*, de Juan Salvador Mallol Taverner,

emotives i que esperem poder compartir amb la resta de la ciutadania, encara que siga publicant-les a la web».

La setmana també va servir per iniciar la donació de bosses de tela a tots aquells que ja tinguen el carnet de la biblioteca, una iniciativa que segons Joan

qui s'ha emportat un val de 60€ en llibres. Entre els participants també es va sortejar un altre val de 30€, un premi que la sort va dipositar a les mans d'Adam Martí Garcia. Des de la regidoria, Sara Gil Peretó agraeix a «totes les aportacions que han fet totes persones que han participat, perquè n'hi ha hagut de molt boniques i

Orozco Mulet, qui en aquests moments s'encarrega de la biblioteca, «pretén fomentar que els usuaris es facen el carnet definitiu de la xarxa de biblioteques valencianes, de la que Beniarbeig ja en forma part, i per ara està funcionant prou bé, perquè en pocs dies hem repartit més de 30 bosses»

SEGÀRIA

Esplendorosa des de la DISTÀNCIA.
Essència de riquesa de la terra.
Repleta de FONTS el terme soterra.
El caminant et desitja amb ànsia.

De grisos i verds repleta la serra,
inevitablement en el cor irromps.
El VALOR dels esportistes no corromps,
qui et recorre a tu s'aferra.

Com a gegant de pedra sempre romans.
Envejosa està la mar salada.
Majestuós macís de matinada.
Patrimoni natural per als humans.

J.M.

Els picaports (*Plegadis falcinellus*)

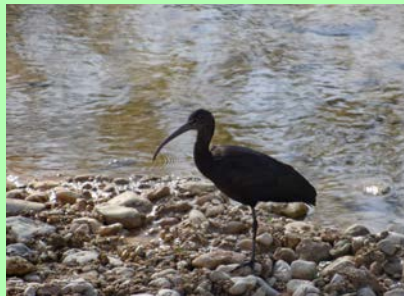
A finals de març, un xicotet grup de picaports es va instal·lar al Girona per primera volta. Cada any tenim nous inquilins que vénen a gaudir de Beniarbeig, de les seues aigües tranquil·les, la seva llum i la seva bona gent. Aquesta primavera han estat ells.

Aquestes aus de bec allargat i corb, plomatge negre tornassolat, segons els reflexos les seues plomes es tornen verdes, granades, blavoses.... Són pràcticament mudes, emeten a penes un lleu grall però són més confiades que les garses i no fugen tan ràpid de nosaltres com aquestes.

Els picaports pertanyen a la gran família dels ibis, ja sabeu que en l'Antic Egipte aquests preciosos animals eren considerats sagrats. Viuen pràcticament per totes les zones càlides del planeta, a la península es poden observar a Catalunya, València, Andalusia... arribant a formar bandades de més de 400 exemplars.

Al setembre vaig passar uns dies al Delta de l'Ebre, l'arribada d'aquestes bandades a la posta de sol, rumb als seus dormidors, era un espectacle fascinant, una sinuosa cal·ligrafia sobre el cel roig i malva. Allà una dona em va explicar que als

picaports els agrada molt un caragol que s'ha instal·lat en els arrossars i que és molt perjudicial, per la qual cosa per a les gents de l'Ebre són molt benvinguts.

A la marjal de Pego-Oliva també són molt abundants i ara, un grupet d'ells, he comptabilitzat 4, se n'han vingut a les someres aigües del riu.

Donem-los la benvinguda als nostres nous veïns i respectem la seva elecció, procurem no fer «basuraleza» i procurem també que els nostres gossos no xapotegen per l'aigua. Cada espècie té el seu hàbitat al planeta, si volem que cap d'elles desaparega pel bé de la nostra, hem de respectar i mimar aquests hàbitats.

El picaport no corre cap perill, De moment!!!! Felix primavera.

Amparo Sancho-Tello

Beniarbeig ja compta amb un punt de taps solidaris

Tots aquells que vulguin donar una segona vida als taps de plàstic de les ampolles, poden dipositar-los al gran cor metàl·lic que s'ha instal·lat a la plaça de el 9 d'octubre. La iniciativa neix d'una col·laboració entre l'Ajuntament de Beniarbeig i CM Plastik, amb la qual per 40 quilos de taps recollits, aquesta empresa de reciclatge radicada a Alginet (la Ribera Alta) aplicarà un descompte a l'hora d'adquirir mobiliari urbà.

Amb els primers taps que s'han recollit l'empresa li proporcionarà a l'Ajuntament

unes làmines de plàstic sostenibles per reemplaçar les làmines molt malmeses de fusta d'un banc situat a l'Avinguda de la Rectoria, juntament amb una paperera també feta de taps reciclats. Amb aquest projecte, Beniarbeig és el primer poble de la Marina Alta que fa servir els taps reciclats per a la renovació del mobiliari urbà.

Per a les properes recollertes de taps, els beneficis seran donats a associacions sense ànim de lucre.

L'ENTREVISTA

Vicent Llorenç Arlandis (Dénia, 1965) és actualment el president del l'Associació de Columbicultura «La Estrella» de Beniarbeig, una dedicació que combina amb la seua tasca professional com a gestor immobiliari.

Amb motiu del Campionat Regional de Coloms Esportius que s'està celebrant aquests dies a Beniarbeig, parlem amb Llorenç per tal que ens explique com encaren aquest esdeveniment que posarà al nostre poble en el centre del mapa de la columbicultura.

Com naix la teua afició per la columbicultura?

A mi em naix perquè mon pare i el meu avi eren colomaire. És una herència. Des dels 4 anys que vaig amb mon pare amb els coloms, sobretot en les soltes dels dissabtes, que anàvem al castell. Em ve de família.

Potser hi ha persones que no estan tan familiaritzades amb aquest esport. Series capaç d'explicar-nos breument què

és i com funciona?

És un esport que per a qui no ho coneix costa un poc d'entendre, perquè la primera imatge que es té és la dels colomaires pels carrers i per dins dels camps mirant coloms, mirant cap amunt... I clar, és normal que diguen; esta gent què busca?

De forma resumida, la finalitat dels coloms és que conquisten a la coloma i el colom que se l'emporta és el que guanya. Això són les soltes, però darrere de tot això hi ha tot un llarg procés i una cultura sencera de cria, selecció i entrenament dels coloms, perquè des de que són colomins fins que competeixen passen uns 2 anys, en els que els veus evolucionar. Amb tot eixe treball veus que estàs fent una cosa bonica i dona molt d'orgull personal poder vore-ho.

Això sí, és una afició que t'ha de nàixer molt, perquè això no és com tindre un gos. Demana molt de temps, dedicació i espai. A més, sempre estàs

pendent de tots els perills que tenen els coloms, com totes les alimanyes, que quan et descuides una rabosa s'ha menjat el colom, o els cables d'alta tensió. Per això a voltes se'ns veu un poc accelerats darrere dels coloms, però és que uns segons poden marcar la diferència entre salvar el colom o que acabe dins de la panxa de la rabosa.

Com arribes a president de l'associació?

Farà uns 8 o 9 anys ja vaig ser president, coincidint amb un campionat com este que vam fer. Ara, fins fa un parell d'anys jo estava de vicepresident, i al retirar-se el president que estava, doncs l'he substituït jo, més que res perquè venia el campionat i ens havíem compromès a fer-lo. Com en totes les aficions, un càrrec d'este tipus és, sobretot, molta faena, però la veritat és que també és un honor treballar per a un club que en aquests moments està funcionant molt bé. És un referent comarcal.

Fundada en 1927, «La Estrella» haurà tingut diferents èpoques. Quin és l'estat de l'associació en aquests moments?

Crec que estem en un moment prou bo. Ara som 30 socis, i no en som més perquè no volem, perquè hi ha peticions de gent dels pobles del voltant que també estaria interessada. Som un grup ben avingut i treballador, i el poble presta per a disfrutar dels coloms, perquè és un poble sense finques massa altes, amb arbres al voltant i camps. És l'escenari

perfecte per als coloms.

A banda, la gent del poble s'ha criat veient-nos pel poble i sap què són els coloms. Ací la gent sol ser molt respectuosa i això sempre s'agraeix. El que ara ens falta és acabar d'arribar als nousvinguts, que independentment de si venen de lluny o de prop, molts no coneixen la columbicultura i ens agradaria que ho feren, encara que siga per a que quan es troben un colom pintat que ens avisen a nosaltres o la Policia Local. Crec que amb el campionat, entrevistes com estes i la difusió que està fent ADN Valencià per xarxes socials, poden servir de molta ajuda per a que tots ens acaben de conèixer.

Al parlar de columbicultura i xarxes socials, ens preguntem com ha evolucionat esta afició des dels teus pares fins ara?

Com tot en este món, la columbicultura també ha canviat. Encara que la base és la mateixa sí que s'ha avançat molt quant a preparació dels coloms i les tecnologies de seguiment. Ara els coloms tenen el veterinari sempre a punt, tenen un menjar i uns suplementos, com vitamines, i entrenen més voltes a la setmana que abans. Tot això fa que físicament estiguen molt bé. Pel que fa al seguiment, a banda de walkie-talkies i radar, ara amb el GPS s'ha guanyat molt quant a precisió. També les colomes, que són la peça clau de la columbicultura, són ara més fortes físicament i més intel·ligents.

A nivell econòmic també els coloms estan millor valorats i es mouen més diners. Estem parlant que el premi d'este campionat són 10.000€.

Com veus el futur de l'afició? Hi ha relleu generacional?

La columbicultura actual té bàsicament dos problemes. El primer és la desaparició de clubs, perquè hi ha llocs on ja no es poden volar. Per exemple, fa 40 o 50 anys el número u era Dénia, però ara tot són finques i allí ja no es pot fer res. Els coloms volen pobles amb poques cases i camp i arbrat pel voltant, com ací, que tenim pins, garrofers, ciprers...

L'altre problema és el relleu, perquè és una afició que demana molt de temps i la gent jove tenen tots massa coses. També s'ha de viure en un poble que reunisca les condicions, tindre algun pare o algú prop que ho entenga, tindre una terrassa, caixons i accessoris. Clar, això fa que no siga del tot fàcil, però també és veritat que és un esport que si de menut l'has viscut, sempre queda. De fet, el que vegem molt és que els joves s'ho deixen quan tenen 15 o 16 anys perquè és una edat on, és normal, que comences a eixir i a quedar més, però quan ja són adults i tenen 25 o 27 anys, aleshores tornen. Per la nostra part, la forma d'afavorir que tornen és fent vore tota

l'activitat que tenim i recordant que tenen les portes obertes.

Com es preveu el campionat?

La Comunitat de Valenciana està dividida en quatre regions, nosaltres estem en la 3, que aglutina les comarques del sud de la província de València i les del nord d'Alacant. Estem en una zona on hi ha molta afició, ja que als pobles de la Safor i la Vall d'Albaida hi ha molt de nivell i tots eixos pobles són els que venen a competir ací, així que serà un campionat ben interessant.

Com poden seguir els beniarbegins el campionat?

Amb tot això del COVID-19 no podem fer una crida a que la gent vinga a vore-ho, de fet no podem tindre ni una pissarra oficial en la que anar posant els resultats, però des de la Federació de Columbicultura de la Comunitat Valenciana s'ha arribat a un acord amb la plataforma ADN Valencià, la qual ho retransmetrà en directe o diferit, així que animem a qui li interesse que ho seguisca per la xarxa.

La nostra intenció és donar a conèixer el campionat i la columbicultura, així que si ens vegeu pel poble i algú vol preguntar-nos alguna cosa, nosaltres estem sempre encantats d'explicar i compartir la nostra afició.

Per últim, només m'agradaria disculpar-me per si a causa del campionat, en algun moment puntual hem de tallar algun carrer, obstaculitzem algun camí o entrem en algun bancal de tarongers. Podeu estar ben segurs que nosaltres sempre intentem generar les mínimes molèsties.

L'Ajuntament concedeix 34 beques de transport a estudiants

Un total de 34 estudiants de formació professional superior i universitaris han estat beneficiaris de l'ajuda per a fer front a les despeses generades pels desplaçaments entre Beniarbeig i els seus llocs d'estudi situats a més de 25 km. Unes ajudes amb les que el consistori local pretén facilitar els estudis dels joves locals i per

als que ha destinat un total de 10.000€ de recursos propis.

Es reinverteix el pressupost de les Festes 2020

La cancel·lació de les Festes 2020 ha fet que el consistori haja decidit adaptar la partida pressupostària per a dedicar-la a inversions per millorar les vies públiques i altres despeses derivades de la pandèmia.

La decisió plenària es va fer pel juliol de 2020 i va quedar de la següent manera:

Pressupost Festes 2020:

-Despeses Festes Patronals: 10.500 €

-Aportació Comissió Festes 2020: 37.500 €

-Aportació Penya Taurina 2020: 16.000 €

Total 64.000

Nous projectes:

-Vorera i serveis Avinguda de la Rectoria: 17.034,94 €

-Adquisició Material higienicosanitari COVID-19: 6.000,00 €

-Vorera Carrer Montgó: 2.500€

-Mur contenció Avinguda de la Rectoria: 2.168,61 €

-Vial connexió Avinguda Dènia amb Carrer Sénia: 1.915,01 €

-Pla la provincial estalvi energètic 2016: 1.579,35€

-Xarxa sanejament soterrani auditori: 3.814,78€

-Ampliació coordinació seguretat i salut: 12.603,36€

-Retolació auditori (part no subvencionada): 2.702,07€

-Xarxa protecció camp de futbol 932,46 €

-Altres inversions: 12.749,42 €

Total: 64.000,00 €

Subvencions:

• Campanya de difusió de música i teatre. Primer període. Espectacle CONT@RTE a càrrec de L'Oracle de l'Est. Cost

total: 500€ (Aportació Diputació 400€, aportació Ajuntament 100€)

• Ajudes per al tractament de control de dípters. 2.238,50€

Noves inversions

En l'últim ple extraordinari celebrat el passat 15 d'abril es va realitzar una modificació de crèdit per a utilitzar el romanent de tresoreria en papereres, un parc de cal·listènia i la il·luminació de l'àrea recreativa del riu. Des del consistori expliquen que pel que fa al parc fluvial, l'objectiu és millorar l'aprofitament i la seguretat del parc.

Les 20 papereres s'instal·laran majoritàriament al passeig Jaume I i a l'avinguda de la Rectoria, però algunes també ho faran en alguns punts on freqüentment es passegen les mascotes, per a que els propietaris puguin dipositar fàcilment els excrements de les mascotes.

Per la seua part, el conjunt de cal·listènia permetrà la realització d'exercicis on es treballa només utilitzant el pes del mateix cos, un esport amb grans beneficis a nivell muscular i que actualment consta de gran seguiment entre els joves.

